

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Gola
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 1918 r.	4. Adres Gola nr 29 67-407 Szlichtyngowa
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			
			5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa
Widok na elewację zachodnią.			6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Gola (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 268).

Historia.

Najstarsza informacja o wsi pochodzi z 1307 r., wtedy to książę Henryk Głogowski podarował wieś klasztorowi klarysek, mającemu swoją siedzibę w Głogowie. Na pocz. XIV w. wieś była własnością rodu v. Kreckwitz. Z 1366 r. pochodzi pierwsza wzmianka o kościele, który w latach 1546-1653 przeszedł w ręce ewangelików. Następnie w 1580 r. kościół podlegał już biskupstwu wrocławskiemu. W 1670 r. budowa nowego kościoła z fundacji rodu v. Kreckwitz. W 1768 r. wspominany kościół katolicki pw. św. Jadwigi. W 1786 r. remont kościoła, 2.pół. XIX w. budowa wolnostojącej dzwonnicy na terenie cmentarza przykościelnego. W 1902 r. budowa kościoła ewangelickiego (na miejscu dzisiejszej świetlicy). Lata 1940-1945 budowa umocnień wojennych. Po 1945 r. wieś znalazła się w granicach Polski. W latach 60-tych XX w. . rozebrano ewangelicki szachulcowy kościół ewangelicki we wsi.

Opis.

Obiekt parterowy ze ścianą kolankową, założony jest na rzucie wydłużonego prostokąta na osi północ-południe, nakryty dwuspadowym dachem z pokryciem z dachówki ceramicznej zakładkowej. Budynek murowany z cegły, otynkowany, ustawiony cokole. Elewacja frontowa symetryczna, dziewięcioosiowa, została podkreślona centralnie pseudoryzalitem zwieńczonym wskłęsło-wypukłym szczytem ze sterczynami. Wejście do budynku umieszczone centralnie zostało poprzedzone gankiem wspartym na czterech kolumnach podtrzymujących trójkątny tympanon. Drzwi wejściowe ujęte zostały dwoma wąskimi, prostokątnymi oknami. W szczycie umieszczono dwa prostokątne okna. Detal architektoniczny został zatarty po przeprowadzeniu remontu elewacji.

Wartości.

Budynek prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem wiejskiej architektury mieszkalnej z przełomu XIX i XX wieku.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, proporcje. Artykulacja elewacji została zatarta poprzez remont tynków zewnętrznych. Dach budynku z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej. Budynek na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Wprowadzone zmiany w wprowadzeniu okien PCV i bez podziałowych są niekorzystne dla wartości obiektu. Budynek traci czytelność i spójność stylistyczną z architekturą okresu w jakim powstał.

Postulaty dotyczące konserwacji.

W oparciu o art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja założenia, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku styropianem. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**